



## ÇENGELİ İĞNE

Bu köşe, Türkiye Milli Paralimpik Komitesi tarafından hazırlanmaktadır.  
cengelligne@posta.com.tr www.tmpk.org.tr

Kiminin kolu yok, kiminin bacağı... Kiminin de ikisi birden. Bazıları görmüyor, bazıları da duymuyor... Bir kısmının ise vücutlarının bazı bölgeleri, duyarları işlevini yerine getirmiyor, fiziksel ve zihinsel noksanlık yaşıyorlar. Bütün bunlar, onların hayat yolculuğunda karşılarna birer 'engel' olarak çıkıyor. Kâh doğuştan, kâh sonradan başlarına gelen talihsiz bir kaza ya da hastalıktan... Aslında, bir bakıma hayata 1-0 yenik başlıyorlar. Bizlerin; yani 'normal' olarak kabul edilen insanların gündelik sıradan işleri, eylemleri onlara eziyet gelebiliyor; yardım almadan standart bir hayat sürdürüyorlar belki... Ama bütün bunların üstesinden gelebilmenin yollarını da buluyorlar. Dezavantajlarını avantaja dönüştürebiliyorlar. Hayata ve topluma adapte olabilmeyi, kendilerini var edebilmeyi araçlarını ellerine geçirdikleri takdirde sonuna kadar kullanabiliyorlar. İşte, spor da bu araçlardan biri, hatta en önemlisi...

### TÜRKİYE'NİN PARALİMPİK GERÇEĞİ

Evet, engelli sporlarına ve sporcularına geleceğim. Yani Paralimpik branşlara... Biliyorum, 'Paralimpik' kelimesi bu ülkenin kahir ekseriyeti için pek bir şey ifade etmiyor maalesef. Ama yine de ısrarla bu kavramı toplumsal belleğimizin derinliklerine kazımaya çalışıyoruz. Nasıl ki, olimpiik sporcuların uluslararası arenalardaki başarılarıyla, kazandıkları madalyalarla gururlanıyoruz, onları bağrımıza basıyoruz, aynı şekilde paralimpik sporcularımıza da sahip çıkmalıyız, onların başarılarıyla da gönenmeliyiz, onların madalyalarını da gündeme taşımamız. Onlara da sayfalarımızda, ekranlarımızda, sosyal medya hesaplarımızda, paylaşımlarımızda yer vermeliyiz. Onları da konuşmalı ve tanıtmamız, tüm Türkiye'ye ve dünyaya...

### ÇOK ÇABUK UNUTULUYORLAR

Çünkü, bunu sonuna kadar hak ediyorlar. Hem hayatın zorluklarıyla

# YAVUZ KOCAÖMER'İN SESSİZ DEVRİMİ!



baş edebilmek hem de yoğun bir çalışma temposu ve üstün bir performans gerektiren branşlarda mücadele etmek insan üstü bir çaba gerektiriyor. Sadece yarışmak bile başı başına bir başarı hikayesiyken, bir de bunu madalyalarla taçlandırmak, rekorlar kırmak, normal sporcuların derecelerine yaklaşabilmek gerçekten de hayranlık uyandıracak cinsten sportif eylemler... Yaşadıkları fiziki zorlukların yanı sıra toplumumuzdaki paralimpik bilinç eksikliğiyle, engelli farkındalığı, dahil etme ve kaynaştırma noksanlığıyla da mücadele etmek zorunda kalıyorlar. Bir yerlerde, bir şeyler başarana kadar neredeyse toplum içinde atıl kalıyorlar. Başarıları zaman da üç beş gün popüler kültür ve gündelik magazin malzemesi yapılıyorlar, ardından da tekrar bir köşeye atılıyorlar. Kendi kendilerine yaşıyorlar, kendi kendilerine var oluyorlar.

### HAYRANLIK DUYULACAK BAŞARILAR

Oysa onlar da içimizden birileri. Onlar da bizden. Onlar da bu toplumun birer parçası. Onlar da bizim gibi hislere sahipler; üzüliyorlar, seviniyorlar, kışkıyorlar, gerektiğinde kavgalar ediyorlar. Kazanmayı, kaybetmeyi onlar da biliyor. Bizim bu realitenin ışığında hareket etmemiz, onlara acıma duygularıyla yaklaşmaktan ziyade, onların başarmak için gösterdikleri insanüstü çabalarına



saygı duymamız, destek vermemiz, alkışlamamız ve sahiplenmemiz gerekiyor. Sadece şu tablo bile yukarıda anlatmak istediklerimiz için yeter de artar bile... 2000 Sydney Paralimpik Oyunları'nda sembolik olarak sadece 1, 2004 Atina'da 8, 2008 Pekin'de 16, 2012 Londra'da 67, 2016 Rio'da 79 ve 2020 Tokyo'da 87 sporcu... Katılım arttıkça artan madalya sayıları... Bugüne kadar alınan 8 altın, 11 gümüş, 19 bronz olmak üzere toplam 38 madalya... Sporda kısa sayılabilecek 20 yıl içinde gelinek nokta...

### 20 YILDA NEREDEN NEREYE

Bütün bunlar birer sessiz devrimdir aslında. Geçtiğimiz kasım ayında kaybettiğimiz Türkiye Milli Paralimpik Komitesi'nin kurucu başkanı, sevgili dostum, ağabeyim Yavuz Kocaömer'in gerçekleştirdiği bir devrim... 20 yıl önce esamesi bile okunmayan bir alanda bugün hissedilir olmak bile engelli sporcularımıza bağrımıza basmamız için yeterli bir nedendir. Aynı zamanda Yavuz Kocaömer'in neleri başardığının da çarpıcı bir göstergesi... Kocaömerle birlikte çıktıkları bu uzun ve çetrefilli yolda bugünlere gelmek için aştıkları engellerin hadi hesabı yok! Onlara

engel aslında kendi engelleri değil, toplumumuzun zihin yapısında oluşturulan suni ama bir o kadar da katı engeller... Asıl zorlandıkları da bu... Sayın Yavuz Kocaömer'in önderliğinde son 20 yıl böylesine büyük bir aşama kaydetmelerine karşın yaşadıkları sorunlar bugün de önlerinde dağ gibi duruyor. Tekerlekli sandalyeye mahkûm ya da görme engeli olan bir engellinin sabah evinden çıkıp okuluna, işine, spor salonuna, alışverişine, eğlencesine kimsenin yardımı olmadan gidebileceği ve tekrar evine dönebileceği günler gelene kadar da bu sorunları aşmış sayılmayız. Engelli sporcularımız ellerinden geleni yapıyor, biz de yapalım. Yapalım ki, yukarıdan bir yerlerden bizi seyreden Yavuz Kocaömer'in gözü arkada kalmasin. Sevgili Yavuz Ağabey, her devrimci gibi teksin, eşsizsin, gelmez senin gibisi bir daha bu dünyaya. Rahat uyu, çünkü emanetin emin ellerde. Senden sonra bayrağı devralan Türkiye Milli Paralimpik Komitesi Başkanı Dr. Av. Murat Aksu ve ekip arkadaşları 'Paralimpik Hareket'i hak ettiği yere taşımak için ellerinden geleni yapıyorlar. Ruhun şad, mekânın cennet olsun.

**NOT: Tüm okuyucularımızın yeni yılını kutlar, 2023'ün ülkemize ve tüm dünyaya barış, huzur ve refah getirmesini dilerim.**

**Hamit Turhan**  
Gazeteci-Yazar  
TMPK Yönetim Kurulu  
Ydk. Üye

